

Imidlertid er det jo vanskeligt at holde denne Position vedblivende luffet for Sverig, efterat vi have aabnet overfor Tydskland, og efterat der stadig ikke har viist sig Spor af Lunge- syge i Sverig, medens de Svenske samtidig vedblive at exportere til England. Saa læste man i en Artikel i Regeringens Blad, at der vel ikke er forefundet Noget som helst af ondartet Lunge- syge i Sverig, men at der er en vis Tilbøielighed hos det svenske Kvæg til, naar det kommer til Danmark, at faae ondartet Lunge- syge. Altsaa, i Sverig er der ikke mindste Spor af ondartet Lunge- syge og i Danmark heller ikke, men naar det svenske Kvæg kommer til Danmark, saa faar det Lunge- syge! Jeg skal læse det op; der staar i denne Artikel i „Berlingske Tidende“: „Hvad der for os har været og maa være det Bestemmende, er ene og alene den Betragtning, at der i det i 1880—81 Pasgerede synes at ligge et utvetydigt Vidnesbyrd om, at svenske Kreaturer — uviist forøvrigt af hvilken Grund — have en vis Tilbøielighed til at faae ondartet Lunge- syge, naar de komme hertil Landet“. Ja, det kunde jo vel ogsaa være, at Sagen er den, at, uviist af hvilken Grund, havde vore Veterinærer en vis Tilbøielighed til at finde ondartet Lunge- syge, naar de overhovedet faae fat paa et svensk Kreatur heri Landet; men derpaa skal jeg ikke nu komme ind. Det forekommer mig imidlertid at være en ganske forbausende Argumentation, thi for det Første giver den jo slet ikke Ministeren nogen Ret til at forbyde Import af svensk Kvæg. Loven af 29de December 1857 § 9 giver Ministeren Ret til, naar der i fremmede Lande er udbrudt visse smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene, deriblandt ondartet Lunge- syge hos Oxen, at udstede Forbud mod Indførsel af den angrebne Art af Dyr, men naar der ikke blot ikke er udbrudt Lunge- syge i Sverig, men denne Sygdom er udbrudt heri Landet, fordi svenske Kreaturer have en Tilbøielighed til, naar de komme hertil, at faae ondartet Lunge- syge, saa kan det at forbyde Import fra Sverig maasse være en meget viis, men er ialtsald en ulovlig Foranstaltning. Ministeren har ikke den mindste Lovhjemmel dertil; han kan slet ikke gjøre dette, det er et Forbud, der ikke gjælder, thi det er Lovstridigt. Men selv om det var rigtigt, vilde det være i høi Grad sørgeligt, at et saadant Forbud blev udstedt; det er nemlig det Samme som at erklære for hele Europa, at Danmark er et Land, som er særlig farligt for Kreaturer; thi selv naar raske Kreaturer komme herind, faae de ond- artet Lunge- syge. Der maa vel saa være Noget i Forbunden eller Lignende, der gjør det. Ligger

det da ikke nær for Andre at sige: Danmark er i det Hele et Land, der giver Lunge- syge. De Svenske sige, at de have ikke Lunge- syge; men de Danske gjøre ved Hjælp af deres Veterinærer og Autoriteter alt Muligt for at faa slaaet fast, at der er Lunge- syge i Danmark; kan det ikke paavises paa anden Maade, saa sige de, at Kvæget faar Lunge- syge, naar det kommer hertil. Men denne Maade at forsvare Sagen paa kan let føre til, at man i England luffer for os. Hvad er nu Resultatet af hele denne forunderlige Politik fra Ministerens Side? Det er det, at vi have afsparret os overfor Sverig og ødelagt Kjøbenhavns Kvæg- handel, og der er neppe Sandsynlighed for, at den vil komme saaledes istand igjen som før, fordi de svenske Landmænd nu exportere direkte. Dernæst er Følgen bleven, at vi have stabt en Animositet, som er til stor Skade for os, mod os i vort nærmeste Naboland Sverig, og fremdeles, at Landmænd paa Sjælland og selv i Sylland ikke kunne faae maget Kvæg eller Lødekøer til rimelige Priser. Priserne paa Lødekøer ere efter de Dphlysninger, jeg har modtaget, stegne 50 pCt. Det kan vel være, at ogsaa andre Grunde have medvirket til denne Stigning; men i Sverige skal i hvert Fald Prisen, efter hvad der er opgivet mig, være 30 pCt. billigere. Maget Kvæg er blevet langt dyrere end før, fordi Indførselen er standstødt, og det gjør, at Forbudets Virkninger strække sig over hele Landet og ogsaa gaa ud over Sylland. Jeg fremhæver dette; thi sjøndt vi Alle ere Syber for Vorherre, ere vi det dog ikke altid overfor den høitærede Indenrigsminister, og derfor vil jeg paaberaabe mig dette, sjøndt jeg ellers ikke hører til dem, der nære provindsiel Mistænksomhed. Kjøbpriserne ere desuden ogsaa stegne meget betydeligt i Kjøbenhavn. Dette kan have mange andre Grunde; men det har sikkert ogsaa sin Grund i, at der mangler tilstrækkelig Tilførsel. Selv om jeg regner lavt og ser bort fra Overdrivelser, der have staaet i Bladene, ere Kjøbpriserne stegne fra 40 à 50 til 70 à 85 Ore pr. Hund, og daarlige Kjøb paastaas at være stegte 100 pCt. Hvad har nu den høitærede Minister gjort for at raade Bod derpaa? Ja, han har tilladt de Svenske at indføre Kvæg til to Punkter paa Kysten, mod at det bliver slagtet der og derefter solgt; men da de Svenske vide, at vore Veterinærer stadig sidde og lure paa, om de kunne finde et eneste Tilfælde af ondartet Lunge- syge hos svensk Kvæg, saa ere de saa forsigtige, at de ikke sende noget hertil. Dette Skridt har derfor ikke medført nogen Forbedring i Forholdene;